

ש. יומא שם. אמר רבי נחמיה לפי שמצינו בפר הבא על כל המצות שבהן עומד חוץ למזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה כו'. קצת צ"ב המציאות היאך הזה על הפרוכת ממרחק כזה, ואין לומר דהכוונה שהזה רק כנגד הפרוכת ולא על הפרוכת עצמה, שהרי לעיל נ"ז א' קאמר ר"א בר"י אני ראיתיה כו' דחזנהו דעבידי שלא כסדרן, ³⁰⁴ והרי לנו שהדם הגיע עד הפרוכת עצמה. ת. הזאה גדולה.

ש. יומא נ"ט א'. שיירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון דאמר קרא ואת כל דם הפר ישפוך וכי נפיק בההוא פגע ברישא. איתא ברבינו חננאל דמ"ש וכי נפיק בההוא פגע ברישא היינו משום דאין מעבירין על המצוות יעו"ש, ויש לשאול שהרי השית הדרומי נמצא סמוך מאד לשית המערבי [דאפי' אם הי' רק בתוך ארבע אמות של השית המערבי הי' צריך להיות נחשב אותו מקום כדמצינו הרבה שארבע אמות חשיב מקום אחד, וכל שכן הכא שזה סמוך יותר], ולמה אם ישפך ביסוד הדרומי זה נחשב מעביר על המצוות. ת. פוגע קודם במערבי.

ש. יומא ס"א א'. ת"ר וכפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים כו'. לכאור' צ"ב למה הוצרכו לכפרה על טומאה שאירעה בקודש הקדשים, והרי לא הי' נכנס שם שום אדם מלבד הכה"ג ביוה"כ, והכה"ג נכנס אחר פרישת ז' ימים קודם יוה"כ וודאי לא היה טמא, וכיון שכן, היתכן להיות טומאה בקה"ק ולמה צריך לכפרה על זה. (ושמא כשנכנס להוציא הלוחות ולהחזירם למצות הקהל כמ"ש לן מרן שליט"א ³⁰⁵, אבל גם זה דוחק כי הי' זה פעם בז' שנים ואילו כפרה זו הי' בכל שנה ושנה ביוה"כ. ושמא האופן הוא כשהאומנין ירדו לשם עם התיבה). וצ"ב.

³⁰³ היינו אין מוכרח שישפך על ידו, וכיון שכן לכן לא דיברו על ידו רק על הבגדים. [ואף דלפי התשובה השניה דלעיל, החשש שמא יתלכלכו בגדיו אי"ז פוסל כיון שהלכלוך מבפנים וכו"ל, ואילו החשש שמא יתלכלך ידו הוא פסול ממש משום חציצה, מ"מ אמרו החשש שמא יתלכלכו בגדיו כיון שידו אין מוכרח שיתלכלך וחילו בגדיו יותר מוכרח שיתלכלכו].

³⁰⁴ ראינו שהובא מחידושי אבר"ח, דב' הברייתות לעיל שם אינם סותרות זו את זו ולכו"ע ר"א בר"י ראה את הדם שבא על כל המצוות שהי' על הפרוכת עצמה. ³⁰⁵ לעיל שקלים ט"ז ב' יעו"ש.